

CINA DOMNULUI

Isuse, sunt de-a dreptul copleșit
Și inundat de valuri de lumină
Văzând că printr-un har nemărginit
Sunt, astăzi, invitatul Tău la Cină.

Mă las de invitație pătruns,
Dar rostul ei nu-l înțelege firea:
Prin ce mister adânc, de nepătruns,
Poți sta la masă cu...dumnezeirea?

Însă Tu vrei în jurul Tău să ai
Pe toți ai Tăi, gătiți în haine sfinte,
Serbând aici, ca într-un colț de rai,
O Cină de aducere-aminte.

O pâine frântă, ca și trupu-Ți frânt,
Ne reunește-n trup de adunare
În care strâns legați de Duhul Sfânt,
Îți suntem Ție, Doamne,mădular.

Când rodul vișei curge în pahar
Ca semn al legământului salvării,
Vedem curgând pe cruce, la Calvar,
Din răni divine, sângele iertării.

M-ai invitat, Isus, la Masa Ta
Și trebuie să vin cu mâini curate;
Eu m-am spălat, dar străduința mea
Să mă sfințească pe deplin nu poate.

Doar Tu poți, Doamne, să mă curățești,
Ca pe-un copil luându-mă de mână,
Și-apoi, spălat, să mă învrednicești
Să stau și eu cu oaspeții la Cină.

Îți mulțumesc că-s printre invitați,
Spălat, sfințit, învrednicit de Tine,
Să stau la masa Ta cu mii de frați,
Cu care vom serba și-n slăvi divine.

Simion Felix Marțian

CETATE VIZITATĂ DE PAVEL

(monoverb ilustrat 3 - 5)

N

Dezlegare din numărul trecut:
COLABORATOR AL LUI PAVEL:
SILA (SI - LA)

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Roxana și Dorin Chereji**
Tehnoredactare: **Matei Dan**

Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet
Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Sâmbătă ora 18.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Cateheză
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

STAREA DE HAR

„Deci fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. Lui Îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har în care suntem; și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu.“

Romani 5:1-2

Starea de har este cea mai minunată stare pe care o poate experimenta cineva de pe acest pământ. Deși este accesibilă tuturor oamenilor, de această stare beneficiază doar aceia care, renunțând pentru totdeauna la ideea că

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Ce dragoste**

pag. 3 **Pot totul !**

pag. 4 **Cina Domnului**

pot face ceva prin propriile puteri pentru a intra în grațiile lui Dumnezeu, și-au pus încrederea pe deplin și pentru totdeauna în lucrarea măreață a lui Cristos de la cruce, prin care au obținut iertare, reabilitare, împăcare și perspectiva binecuvântată a unei vieți noi, trăite pentru veșnicie în prezența Domnului.

Starea de har nu este meritul omului ci este opera lui Dumnezeu. Nu este ceva ce se obține datorită meritului ci ceva ce se capătă datorită milei, îndurării și dragostei divine.

Pentru ca și noi să ne putem bucura de această stare de har, Dumnezeu a trebuit să plătească în întregime prețul neșpus de mare al obținerii libertății și iertării noastre.

Acest preț înseamnă însăși viața Fiului Său, care a murit ca și substitut, înlocuindu-ne pe noi în moarte și făcând astfel posibilă potolirea mâniei sfinte a lui Dumnezeu.

Starea de har este o stare dominată de pace, liniște și o-

[Continuare pag. 2](#)

dihnă. Scăpați de tenebroasele umbre ale trecutului și intrați în grațiile unui Dumnezeu Atotputernic și Suveran, nu mai există nici un motiv să ne temem de urmările trecutului, ale prezentului sau viitorului.

Această stare de har este sigură, pentru că se bazează pe lucrarea unui Dumnezeu perfect, cu desăvârșire sfânt și neschimbător în toată structura ființei Sale.

Este o stare care generează fericire, împlinire, bucurie, satisfacție și speranță.

Cine ajunge să cunoască această stare, nu ar mai dori pentru nimic în lume să renunțe la ea, tocmai de aceea, cei intrați în starea de har, înțeleg că nu se pot complăce și nici nu își pot permite să-și bată joc de starea în care au fost așezați de Domnul însuși.

De fapt, transformați în însăși natura lor, murind față de lume și fiind înviați pentru Dumnezeu într-o natură înnoită, asemănătoare cu natura lui Cristos, oamenii din starea de har se

gândesc și urmăresc să trăiască în așa fel încât să-i fie cât mai pe plac Domnului care a făcut posibil ca ei să experimenteze această stare.

Dacă tu nu te numeri printre cei care au intrat prin credință în această stare de har, trebuie să știi că stai sub incidența pedepsei lui Dumnezeu și că urmează să plătești datorită indiferenței cu care îți tratezi sufletul.

Ar trebui să te oprești și dacă te chinui să obții favoruri din partea lui Dumnezeu prin meritele proprii și să accepți realitatea că numai sângele lui Isus Cristos poate face ca printr-un act voluntar de credință să ajungi să experimentezi și tu această stare binecuvântată de har.

Iar nouă, celor care ni s-a făcut parte din belșug de magnifica stare de har în care am fost așezați de Cristos, nu ne rămâne decât ca în sfințenie și ascultare, să ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu.

pastor Daniel Chereji

CE DRAGOSTE DE DUMNEZEU !

"Dumnezeu este dragoste." Ne place atât de mult să facem această afirmație, dar oare înțelegem noi ce înseamnă iubire de Dumnezeu?

Cum privim noi oamenii iubirea, și în ce context se naște ea în inimile noastre? Pot să spun cu tărie, că noi toți iubim condiționat. Iubim o persoană pentru că e capabilă să răspundă nevoilor noastre mintale, sau interioare și sfârșim prin a afirma *"te iubesc pentru că ești inteligent"*, sau *"te iubesc pentru că știi să mă îngrijești."*

Așadar, în sufletul nostru dragostea nu se naște din nevoia noastră supremă de a ne dedica în totalitate celor din jur ci,

de cele mai multe ori, pentru că se bazează pe ceea ce reușim să primim. Iubim bazându-ne pe sentimente și emoții, care se schimbă de la o zi la alta.

Nu știu dacă ați observat, însă motivul principal pentru care oamenii suferă de depresie și de singurătate, e lipsa afecțiunii. Trăiesc perioade în care se supun impulsivității și se implică cu toate resursele sentimentale și morale, făcând abstracție de Dumnezeu și punându-L pe un ultim loc în prioritățile lor. Dar atunci când acea iubire platonică se sfârșește, oamenii își pierd centrul de referință, își pierd centrul universului propriu, terminând prin

Continuare din pag. 1

POT TOTUL ?

"Pot totul în Cristos care mă întărește."

Filipeni 4:13

Într-o zi, un om privea zâmbind spre băiețelul lui care încerca din răputeri să ridice o piatră foarte grea. După ce l-a lăsat să se ostenească puțin degeaba, tatăl s-a apropiat de el și l-a întrebat: *"Ce faci?"* „*Încerc să ridic piatra asta, dar e prea grea*”, spuse băiatul. „*Dar ai folosit toată puterea pentru a o ridica*”, întrebă tatăl? „*Da, și tot nu am reușit*”, răspunse băiatul, supărat. „*Eu nu cred că ai folosit toată puterea de care dispui*” îi spuse tatăl. „*Tu dispui și de puterea mea. Eu sunt tatăl Tău și puterea mea, e la dispoziția ta*”. Și, în timp ce îi spuse aceste lucruri, se aplecă, și fără prea mult efort, ridică piatra cea grea.

Viața pe pământ nu este una deloc ușoară. Greutățile sunt, de multe ori greu de ridicat. Nu de puține ori, prăbușiți sub poverile mult prea grele ale vieții strigăm, aproape disperați: „*Nu mai pot!*”.

Însă, una din marile binecuvântări pe care le descoperă un copil al lui Dumnezeu pe drumul credinței este că, are la dispoziție puterea infinită a lui Dumnezeu. În fața obstacolelor, a greutăților,

a-și pierde propria identitate.

Poate oare cineva să înțeleagă cu adevărat termenul de *"dragoste necondiționată"*? O astfel de dragoste este cea pe care Dumnezeu o are față de noi. Dumnezeu ne arată cum se manifestă o astfel de iubire prin faptul că: *"Atât de mult a iubit lumea, încât a dat pe singurul Său Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică"* Ioan 3:16.

Prin acest imens sacrificiu putem să

a pietrelor grele care stau în calea umblării pe drumul vieții, Dumnezeu nu ne lasă să ne chinuim în zadar. Puterea Lui este la îndemâna noastră din pricina legăturii noastre cu El, prin Isus Cristos.

Pot totul! Înseamnă o amăgire prostescă, o iluzie cauzată de o boală psihică, sau o minciună ușor de demontat. Există o singură posibilitate ca această afirmație să fie adevărată. Și anume, ca cineva să aibă, într-adevăr la dispoziție puterea nelimitată a lui Dumnezeu. Apostolul Pavel știa că are această resursă inequizabilă de putere. Asta l-a făcut să se bucure, să se laude cu ea și să o folosească.

Pot totul, pentru un om dornic de răzbunare ar fi un dezastru. Pot totul, pentru un om dornic să facă rău, să înșele, să distrugă, ar însemna ceva groaznic. Dar *Pot totul*, pentru un om născut din nou, în inima căruia locuiește Isus Cristos, înseamnă resursă de putere în ispită, în greutăți, în probleme, în lipsuri, în boli, în progoniri. Înseamnă resurse mereu proaspete de a ierta, de a iubi, de a ne ridica, de a merge înainte, de a sluji. *Pot totul!* Și pentru asta, toate meritele sunt ale lui Cristos, care mă întărește!

Nicu Lăcătuș

deducem că, una dintre marile calități ale unei astfel de iubiri, e dăruirea.

Chiar dacă noi L-am renegat și nu L-am vrut prezent în viețile noastre, Dumnezeu Tatăl ne-a arătat că suntem iubiți atât de mult încât a meritat ca Singurul Său Fiu să sufere și să moară pironit pe o cruce între tâlhari, pentru ca noi să avem o punte către o eternitate în prezența Sa.

Mulțumim că ne iubești, Tată!

Natalia Pop